

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967970736/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

af Brødrene op og blottede Hovedet ligesom hans Forgænger, hvorpaa de Øvrige fulgte hans Exempel.

»Naar Dommens Dag engang bryder frem,« sagde han, »da skulle selv de Forkastede bekjende, at de ere dømte med en retfærdig Dom; thi de skulle da vel erindre, at de have havt deres Besøgstime, ja at Herren har været langmodig imod dem, at han har ventet længe, at han flere Gange har staaet paa deres Dørtærskel, og at de have lukket deres Øine for Naadens Vink og tilstoppet deres Øren for dens Kald.«

Disse vare de sidste Ord, der bleve talte i denne Forsamling, thi Alle satte nu deres Hatte paa og toge Plads paa Bænkene og syntes nedsunkne i stille Tanker over det, der var bleven sagt. Omsider, da der igjen var hængaaet nogen Tid i dyb Taushed, reiste de sig og forlode Pladsen, og kort efter droge de Brødre, der ikke havde deres Bolig i dette Huus, bort, hver til sit Hjem.

»Jeg negter ikke, at der er Noget i Eders stille Gudsdyrkelse,« sagde Fulton til den gamle Milburn, »der griber Sjælen; men dog synes det mig underligt, at I ikke ville benytte de Midler, hvorved Eders Andagt endnu kunde forøges.«

»Hvilke ere da de Midler, min Broder?«

»Jeg finder det forunderligt,« vedblev Fulton, »at der hverken høres Musik, Sang eller Klokkelyd ved Eders Gudstjeneste.«

»Og hvad kunde det gavne,« sagde Qvækeren, »hvis vi lyttede til klingende Bjelder, hvorfra der vel høres en Lyd, men hvori der ikke boer nogen levende Aand?«